

FITXA IDENTIFICATIVA**Dades de l'Assignatura**

Codi	36566
Nom	Narrativa audiovisual
Cicle	Grau
Crèdits ECTS	6.0
Curs acadèmic	2023 - 2024

Titulació/titulacions

Titulació	Centre	Curs	Període
1333 - Grau en Comunicació Audiovisual	Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació	3	Primer quadrimestre

Matèries

Titulació	Matèria	Caràcter
1333 - Grau en Comunicació Audiovisual	6 - Anàlisi dels discursos audiovisuals i dels seus efectes socials	Obligatòria

Coordinació

Nom	Departament
MESTRE PEREZ, ROSANNA	340 - Teoria dels Llenguatges i Ciències de la Comunicació

RESUM

Des d'una perspectiva narratològica s'estudien els conceptes bàsics de la narrativa audiovisual i s'apliquen al camp dels relats audiovisuals. El punt de partida és la definició del que constitueix un text narratiu. S'estudien els seus elements essencials: acció, personatges, estructura narrativa, tractament de la temporalitat, marc espacial, així com les qüestions referents al punt de vista i la modalització narrativa. Aquests conceptes s'aplicaran especialment a l'àmbit cinematogràfic i al televisiu. Acabarem amb el tractament que alguns elements narratològics clau tenen en les narratives transmèdia: univers, extensions oficials i no oficials, etc.

CONEIXEMENTS PREVIS

Relació amb altres assignatures de la mateixa titulació

No heu especificat les restriccions de matrícula amb altres assignatures del pla d'estudis.

Altres tipus de requisits

No es requereixen.

COMPETÈNCIES

1333 - Grau en Comunicació Audiovisual

- Que els estudiants hagen demostrat posseir i comprendre coneixements en una àrea d'estudi que parteix de la base de l'educació secundària general, i se sol trobar a un nivell que, si bé descansa en llibres de text avançats, inclou també alguns aspectes que impliquen coneixements procedents de l'avantguarda del seu camp d'estudi.
- Que els estudiants sàpien aplicar els seus coneixements al seu treball o vocació d'una forma professional i posseïsquen les competències que solen demostrar-se per mitjà de l'elaboració i defensa d'arguments i la resolució de problemes dins de la seua àrea d'estudi.
- Que els estudiants puguin transmetre informació, idees, problemes i solucions a un públic tant especialitzat com no especialitzat.
- Que els estudiants hagen desenvolupat aquelles habilitats d'aprenentatge necessàries per a emprendre estudis posteriors amb un alt grau d'autonomia.
- Que els estudiants siguen capaços de treballar en equip, de comunicar les pròpies idees i d'integrar-se en projectes comuns destinats a l'obtenció de resultats.
- Que els estudiants siguen capaços d'obtenir i seleccionar la informació i les fonts rellevants per a la solució de problemes i l'elaboració d'estratègies.
- Que els estudiants manifesten respecte solidari per les diferents persones i pobles del planeta, així com coneixement dels grans corrents culturals en relació amb els valors individuals i col·lectius i respecte pels drets humans.
- Capacitat per a buscar, seleccionar, llegir, interpretar i analitzar textos i documents tant escrits com audiovisuals (capacitat analítica, sintètica i crítica) .
- Iniciativa, creativitat, credibilitat, honestetat, imatge, esperit de lideratge i responsabilitat tant de manera individual com corporatiu.
- Capacitat per a experimentar i innovar per mitjà del coneixement i l'ús de mètodes i tècniques aplicats.
- Coneixement dels diversos llenguatges, codis i modes de representació propis dels distints mitjans tecnològics i audiovisuals: fotografia, cine, ràdio, televisió, vídeo i imatge electrònica, internet, etc. a través de les seues propostes estètiques i industrials, a més de la seua rellevància social i cultural i la seua evolució al llarg del temps, que haurà de generar la capacitat per a analitzar relats i obres audiovisuals, considerant els missatges icònics com a textos i productes de les condicions sociopolítiques i culturals d'una època històrica determinada.

RESULTATS DE L'APRENTATGE

- Conèixer els codis i maneres de representació propis de la comunicació audiovisual.- Dur a terme anàlisi de relats i obres audiovisuals.- Planificar i realitzar relacions entre imatges i sons des del punt de vista estètic i narratiu.

DESCRIPCIÓ DE CONTINGUTS

1. INTRODUCCIÓ

Intrducció als precedents històrics dels conceptes utilitzats actualment en l'anàlisi del llenguatge narratiu. Importància de la narració com a ferramenta de comunicació humana.

2. CONTINGUT DE LA HISTÒRIA. SUCCESSOS I EXISTENTS

Es defineixen les unitats mínimes en què es pot dividir l'acció per a la seua anàlisi en termes de funcions i la seua articulació en seqüències més o menys complexes fins a compondre la totalitat de la història com a unitat. Estudi dels existents: espais i personatges. Identificació i anàlisi de les relacions entre els espais diegètics, les funcions que poden complir en el relat i la connexió daquells amb l'espai referencial. Estudi del personatge com a una unitat complexa formada per funcions o rols actancials, així com per característiques nominals o descriptives que l'individualitzen i, eventualment, evolucionen al llarg del relat.

4. ORGANITZACIÓ TEMPORAL DEL RELAT

A partir de la distinció estructuralista ens els conceptes de temps del relat i temps de la història, s'estudien les relacions d'ordre, durada i freqüència entre els dos paràmetres de l'estructura temporal. S'hi estudia la temporalitat com a criteri estructural del relat.

5. MODE O FOCALITZAICÓ EN EL RELAT

Aplicació audiovisual del model genetià que dóna compte del canal pel qual arriba la informació narrativa a l'espectador: el punt de vista (o la perspectiva narrativa). S'estudien les maneres complexes de respondre a la pregunta qui percep? en un relat audiovisual.

6. VEU NARRATIVA EN EL RELAT

Aplicació audiovisual del model genetià relatiu a le diferents veus o instàncies narratives que es poden articular a l'hora de narrar una historia: la veu del(s) narrador(s). S'estudien les maneres complexes de repondre a la pregunta qui parla o narra? en un relat audiovisual.

VOLUM DE TREBALL

ACTIVITAT	Hores	% Presencial
Classes de teoria	45,00	100
Pràctiques en aula informàtica	15,00	100
Estudi i treball autònom	30,00	0
Preparació d'activitats d'avaluació	30,00	0
Preparació de classes pràctiques i de problemes	30,00	0
TOTAL	150,00	

METODOLOGIA DOCENT

Lliçó magistral.

Estudi i anàlisi de casos.

AVALUACIÓ

Prova escrita final: 55%

Presentació d'esquemes, resums i textos proposats: 10%

Valoració de l'aprenentatge tècnic: 35%

És imprescindible aprovar amb 5 (sobre 10) tant la part teòrica com la pràctica per a calcular la nota mitjana final.

L'honestat intel·lectual és vital en les comunitats acadèmiques, i per a la justa avaluació del treball de l'alumnat. Tots els treballs presentats en aquest curs han de ser d'autoria original. No s'admetran treballs en els quals es faci ús de col·laboració fraudulenta o la composició amb ajuda d'intel·ligència artificial (ChatGPT o altres).

Els problemes d'ortografia, sintaxi i/o expressió escrita puntuaran negativament, podent comportar el suspens de la prova.

En el cas de comprovar-se plagi en un treball d'avaluació d'un estudiant, aquest es podrà puntuar amb la qualificació numèrica de zero, amb independència del procediment disciplinari que es puga incoar i, si escau, de la sanció que siga procedent d'acord amb la legislació vigent.

El sistema general de qualificacions seguirà la normativa de la Universitat de València aprovada pel Consell de Govern del dia 30 de maig de 2017. ACGUV 108/2017.

REFERÈNCIES

Bàsiques

- ALLRATH, G., GYMNIICH, M. (eds.) (2005). Narrative Strategies in Television Series. Nueva York: Palgrave Macmillan.
- BAL, Mieke (1987). Teoría de la narrativa. Una introducción a la narratología. 2ª ed., Madrid: Cátedra [1977].
- BARTHES, Roland (1980): S/Z, México: Siglo XXI [1970].
- (1972): Introducción al análisis estructural de los relatos, Análisis estructural del relato. Buenos aires: Tiempo Contemporáneo.
- BORDWELL, David (1995). La narración en el cine de ficción. Madrid: Paidós [1985].
- BREMOND, Claude (1972). La lógica de los posibles narrativos, Análisis estructural del relato, Barcelona: Ed. Buenos Aires.
- BURGOYNE, Robert (1990). "The Cinematic Narrator: The Logic and Pragmatics of Impersonal Narration", Journal of Film and Video, vol. 42, nº 1, pp. 3-16.
- CANET, Fernando y PRÓSPER, Josep (2009). Narrativa audiovisual. Estrategias y recursos, Madrid: Síntesis.
- CASSETTI, Francesco y DI CHIO, Francesco (1991). Cómo analizar un film, Barcelona: Paidós.
- CHATMAN, Seymour (1990). Historia y discurso. La estructura narrativa en la novela y en el cine. Madrid: Taurus Humanidades [1978].
- DÍEZ PUERTAS, Emeterio -(2014): Narrativa fílmica: escribir la pantalla, pensar la imagen, Madrid: Fundamentos.
- GAUDREAULT, André (1988). Du Littéraire au Filmique: Système du Récit. París: Meridiens-Klincksieck.
- (1984). "Narration et monstration au cinéma", Hors Cadre, nº 2, pp. 87-98.
- GAUDREAULT, André y JOST, François (1995). El relato cinematográfico. Cine y narratología. Madrid: Paidós [1990].
- GENETTE, Gérard (1989). Figuras III. Barcelona: Lumen [1972].
- (1998). Nuevo discurso del relato, Madrid: Cátedra.
- GIL GONZÁLEZ, Antonio J. (2013). Narrativas (+), Salamanca: Universidad de Salamanca.
- GRAU RAFEL, Marta (2016); La mente narradora. La neurociencia aplicada al arte de escribir guiones. Barcelona: Laertes.
- GREIMAS, Algirdas Julius (1972): Elementos para una teoría de la interpretación del relato mítico, Análisis estructural del relato, Barcelona: Ed. Buenos Aires.
- GUARINÓS, Virginia (2013). Narrativas audiovisuales digitales, Madrid: Fragua.
- HENDERSON, Brian (1983). "Tense, Mood, and Voice in Film (Notes after Genette)", Film Quarterly, vol. XXVI, verano, pp. 4-17.
- JOST, François (2002). El ojo-cámara. Entre film y novela. Buenos Aires: Catálogos Editora [1987].
- KOZLOFF, Sarah (1988). Invisible Storytellers: Voice-Over Narration in American Fiction Film. Berkeley-Los Angeles: University of California Press.
- McKEE, R. (2004). El guión: sustancia, estructura, estilo y principios de escritura de guiones. Alba
- METZ, Christian (1976), "History/Discourse: Note on Two Vouyerisms, Edinburgh 76 Magazine, pp. 21-25.
- MITTELL, J. (2015). Complex TV. The Poetics of Contemporary Television Storytelling. Nueva York:

New York University Press.

NEIRA PIÑEIRO, María del Rosario (2003). Introducción al discurso narrativo fílmico. Madrid: Arco/Libros.

PÉREZ BOWIE, José Antonio (2008). Leer el cine: la teoría literaria en la teoría cinematográfica. Salamanca: Ediciones Universidad de Salamanca.

PROPP, Vladimir (1971). Morfología del cuento, Madrid: Fundamentos.

RICOEUR, Paul (1987). Tiempo y narración. Madrid: Ediciones Cristiandad [1984].

- (1986). Du texte à l'action : essais d'herméneutique. París: Editions du Seuil.

RIMMON-KENAN, Slomith (1991). Narrative Fiction: Contemporary Poetics. Londres y Nueva York: Routledge [1983].

RODRÍGUEZ GARCÍA, Teresa C. y BAÑOS GONZÁLEZ, Miguel (2010). Construcción y memoria del relato audiovisual. Madrid: Fragua.

SÁNCHEZ-ESCALONILLA, Antonio (2001): Estrategias de guion cinematográfico, Barcelona: Ariel

TODOROV, Tzvetan (1966). Análisis estructural del relato, Barcelona: Ed. Buenos Aires.

Complementàries

- CAMPALANS, Carolina, RENÓ, Denis y GOSCIOLA, Vicente (2014). Narrativas transmedia: entre teorías y prácticas. Barcelona: UOC.
- DENA, Kristy (2009). Transmedia Practice. University of Sidney (Tesis doctoral).
- GARCÍA CARRIZO, Jennifer y HEREDERO DÍA, Olga (2014); Propuesta de modelo genérico de análisis de la estructura de las narrativas transmedia, Icono 14, vol. 13, pp. 260-285.
- PHILLIPS, Andrea (2012). A Creators Guide to Transmedia Storytelling: How to Captivate and Engage audiences Across Multiple Platforms. McGraw-Hill.
- SCOLARI, Carlos Alberto (2013). Narrativa transmedia: cuando todos los medios cuentan, Deusto S.A. Ediciones.